

Golany

Revista de Sant Miquel de Campmajor

Núm. 19 - 1r semestre 2006 - Exemplar gratuït

10 ANYS DE CARAMELLES

Entrevista a Gerard Capdevila

ESPORTS

Tir al plat * 10è Biketrial

HISTÒRIES VISCUEDES

La Capella de Loreto

Perforacions, Sondejors, Pous, Aigua descontaminada

Perforacions Pla de l'Estany, S.L.

c/ Francesc Macià, 3-5, 1r. 4t.

Tel. i Fax 972 58 06 70

mòbils 629 033 053 - 687 415 103

17820 BANYOLES

ESCORXADOR
Roca

SOCIETAT AGRÀRIA DE TRANSFORMACIÓ Núm. 1.739

c/ Prolongació carrer Tarragona, s/n. - Tel. 972 57 33 50 - Fax 972 57 46 61

17820 BANYOLES (Girona)

SUMARI

3. **Editorial**
4. **L'opinió del lector.** La nevada del 27 i 28 de gener de 2006, per *Marc Fabregas*.
5. **Els consells del Dr. Carreras.** Dol, Emoció potent, per *F. Xavier Carreras*.
6. **Agenda 21.** Conclusions del treball realitzat, per *Àlex Navarro*.
9. **Conèixer la vall.** Les fonts de Sant Miquel de Campmajor (II), per *Joan Pontacq*.
12. **Celebració cultural.** 10 anys del Grup de Caramelles de St. Miquel, 1997-2006, per *Josep Estarriola*.
13. **Gent de casa.** Entrevista a Gerard Capdevila, per *Josep Estarriola*.
16. **Esports.** El primer concurs local de tir al plat, per *Tomàs Camós*.
10 anys de biatletisme a Sant Miquel i Gran Final del Campionat de Catalunya'05, per *Raimon Arjona*.
18. **Senglers i senglanaires.** Societat de caçadors de Sant Miquel de Campmajor, per *Quimet Camós*.
19. **Retalls d'història.** Masos i gent dependents de Sant Feliu de Girona (s. XVI-XVII), per *Joan Fort*.
20. **Històries viscudes.** La Capella de Loreto a Briolf (I), per *Josep Estarriola*.
22. **Els nouvinguts.** La Larysa de Can Guerra, per *Elisabet Saus*.
Les llegendes de la vall. El jardí de Bertrà, per *Elisabet Saus*.
Racó literari. Segà a Falgons, per *Eduard Abellanda*.
23. **Cuina de casa.** Bacallà amb salsa de ceps, per *Àlex Navarro*.
Passatemps. Reptes d'agudesa mental, per *Àngels Navarro*.
24. **Notícies breus.**
26. **Moviment Demogràfic.** Telèfons i Horaris

Normes per a la publicació de cartes i articles

Golany agraeix les cartes i articles dels seus lectors, i escull amb preferència per a la seva inserció les cartes breus, d'unes 25 línies mecanografiades, i els articles d'unes 45. Tots hauran d'anar signats amb nom i cognoms, encara que si es desitja es publicaran amb pseudònim. L'únic responsable del seu contingut és l'autor. Els articles s'hauran de lliurar, a ser possible, junt amb el disquet d'ordinador. L'adreça és: golany@plaestany.net. Queda prohibida la reproducció total o parcial de la revista sense autorització prèvia de l'Ajuntament de Sant Miquel de Campmajor o els autors.

Golany

Redacció i publicitat: Tel. i fax 972 57 46 26
smcamp@ddgi.es

Edita: Ajuntament de Sant Miquel de Campmajor.

Coordinació i disseny: Josep Estarriola.

Compaginació i impressió: Impremta Palmada - Banyoles

Tiratge: 500 exemplars

Dipòsit Legal: GI-033/97

Portada: "Anant de Caramelles". Fotografia de Josep Fort

Col·labora:

Diputació de Girona

Editorial

El dia que es compleixen anys d'algun fet o esdeveniment memorable és motiu de celebracions. De seguida ens adonem del pas dels anys i de les coses fetes, -normalment ens recordem de les positives-. Un

motiu just de celebració són els deu anys seguits en que a Sant Miquel es tornen a cantar Caramelles per Pasqua. El Grup de Caramelles que es va crear -precisament fa deu anys-, encapçalat per GERARD CAPDEVILA i format per un grup de veïns del poble, ho celebra amb la mateixa il·lusió i ganes dels primers anys; això és motiu suficient de satisfacció i també de continuïtat. Un resum d'aquest periple i l'entrevista al seu director ens farà recordar la trajectòria del Grup.

Dins el programa de l'Agenda 21, l'ALEX NAVARRO ens fa una descripció del resultat de les enquestes del PLA D'ACCIÓ LOCAL que s'han anat treballant i que es van donar a conèixer en la darrera sessió del dia 28 d'abril de 2006.

Durant el pont de la Puríssima de l'any 1996, a Sant Miquel van caure més de 200 litres d'aigua per m². Les rieres anaven ben plenes i també les de Roca, en la zona que s'havia preparat per celebrar el CAMPIONAT DE CATALUNYA DE BIKETRIAL, per primera vegada al nostre poble. Es va haver de suspendre i no es va fer fins al dia 4 de maig de l'any següent. Han passat deu anys i es continua fent en els paratges de Roca, com expliquem amb més detall dins l'apartat d'esports.

Una altra novetat en la plana d'esports, fins ara dedicada pràcticament al futbol, és que el seu autor, en TOMÀS CAMÓS, ha volgut fer referència a un altre esport de notable importància al nostre poble en el dia de la seva Festa Major: EL CONCURS LOCAL DE TIR AL PLAT. Un concurs que comporta molta dedicació per part dels organitzadors.

I per acabar amb el nostre conjunt de celebracions, festes i aplecs, cal esmentar un aplec que en aquests darrers anys va passant bastant desapercebut i es tem per la seva desaparició: L'APLEC DE LORETO de Briolf. En aquest número i en el proper de Golany expliquem detalladament els orígens i la trajectòria d'aquest aplec centenari. Desitgem animar a la seva participació i per tant a la continuïtat en aquest petit racó de la nostra vall.

Golany

LA NEVADA DEL 27 I 28 DE GENER DE 2006

Segurament hauríem de recular en el temps uns 20 anys per veure una nevada com la d'aquest passat gener. Una nevada ja anunciada pels nostres homes i dones del temps que, amb gran emoció, ens preveïen aquest esdeveniment.

El divendres ja ens vam despertar amb una gruixuda mantellina blanca, una mantellina que amb el transcurs de les hores es va anar esvaïnt. El dissabte va tornar-hi i aquest cop amb més força. El gruix de la neu era considerable i des de ben aviat al matí ja no disposàvem d'electricitat a les cases. Sense llum, sense aigua, sense calefacció, sense poder escalfar un got de llet, incomunicats,... el dia prometia. Vam trucar-nos amb els veïns per saber com estàvem i com podríem ajudar-nos. Gràcies

a un *Lada Niva* i uns quants cops de motoserra ens vam fer camí per la intransitable carretera. A casa els veïns ens vam escalfar a la vora del foc, vam dinar i fer tertúlia, i evidentment, un ninot de neu amb els més petits de la casa.

Les màquines que apartaven la neu des del matí per fi arribaven a casa i el camí es feta transitable. La llum també va arribar i amb aquesta la normaltat.

Ja hem passat pàgina a l'episodi de la neu, però abans voldria donar les gràcies als veïns per la seva solidaritat, a l'ajuntament perquè va saber estar a l'alçada i a tots els que van treballar per fer més amena aquesta diada.

Marc Fàbregas

Neu a Falgons (27 i 28-01-06)
(Foto: Josep Fort)

Santa Quitèria nevada (27 i 28-01-06)
(Foto: Josep Fort)

HOME

Perruqueries

TARRADAS - PUIG

– Hores convingudes –

Plaça Turers, 12 - Tel. 972 57 19 01 - 17820 BANYOLES

DONA

J. ESTARRIOLA, S.L.

AL SERVEI DE L'AGRICULTURA I LA RAMADERIA

Ctra. Camós, 16 - Tels. 972 57 05 67 - 972 57 08 77 - PORQUERES

DOL. EMOCIÓ POTENT

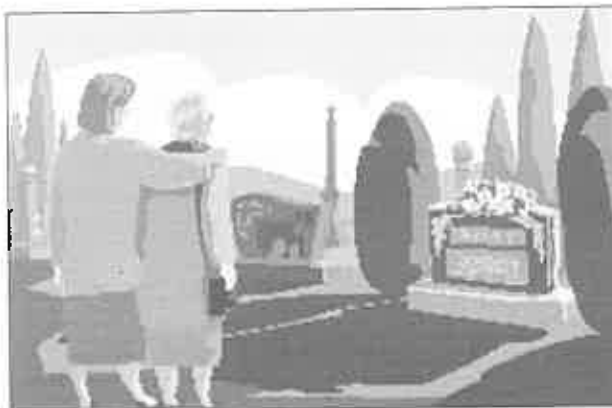
Es defineixen com a dol les emocions i reaccions corporals que succeeixen quan hem perdut a una persona propera. Quan perdem quelcom, persones o coses, tenim una reacció emocional, que serà més o menys intensa segons la relació que tenim amb la persona o amb la cosa. La intensitat també estarà en consonància amb el tipus de mort; malaltia més o menys llarga que ens ha anat preparant per al pitjor, o la mort sobtada, per malaltia no esperada o per accident –la més brutal de totes–. El patiment causat pel dol constitueix una experiència penetrant, que en alguns casos arriba al nucli més íntim del nostre ser.

Assimilar la pèrdua, fer el dol, és un procés de forces setmanes, que té unes etapes que cal anar cobrint. Si no aprenem a assimilar els sentiments de la pèrdua aquests poden conduir-nos a malalties mentals i físiques que ens aniran enfonsant.

Com que és important que les persones que el pateixen, que estan “treballant el dol”, coneguin les reaccions que dona, per no espantar-se, les resumeixo:

- L'estrès que crea dona **síntomes físics**: boca seca, sensació de “buit” a l'estómac, poca gana, pèrdua de pes, opressió al pit i a la gola; manca d'aire, palpitations, tensió muscular, inquietud i el fet que es dormi malament.
- Les **emocions**: tristesa, enulç, ràbia, culpa, por, ansietat, solitud, impotència, enyorança, desesperança, amargor, venjança.
- El **coneixement**: dificultat per concentrar-se, cap espèi i confús, falta d'interès per les coses, idees repetides i relacionades amb el difunt, sensacions de presència del difunt, oblits freqüents.

- La **Conducta**: aïllament de la societat. Inactivitat o al revés, molta activitat, plor, consum de tabac, alcohol i fàrmacs.
- La **societat**: ressentiment cap als demés, aïllament.
- L'**esperit**: es replantegen les creences i la idea de la transcendència. Preguntes sobre el sentit de la vida i la mort.

Tot plegat va transcorreguen en unes etapes en les quals s'ha de patir per completar el procés. I aquest patir s'ha de deixar fer i s'ha d'acompanyar si no es vol que el dolor s'enquisti i ens deixi malalts per sempre més.

Generalment, a la primera etapa la qüestió bàsica és la perplexitat: no sembla real el que ha passat. No t'ho acabes de creure. Complica molt aquesta etapa no haver vist el difunt. D'aquí

que s'aconselli, per més desesper i plor, que es deixi veure el cadàver quan es demana per la família.

En una segona etapa apareix la ràbia i la cerca de la persona perduda. Ràbia i enuig que s'haurà de dirigir ajudant a parlar i a no distorsionar.

Més endavant es va prenent consciència de que el difunt ja no tornarà i s'entra en una etapa de desesperança per arribar a l'etapa de reorganitzar-se i aprendre a viure sense el difunt.

Passar les etapes i elaborar el dol pot ben bé durar entre dos i quatre mesos, i es pot considerar resolt quan la persona, a partir del primer any, és capaç de pensar amb el difunt sense dolor i recupera l'interès per la vida i el nou paper que ha de viure.

F. Xavier Carreras de Cabrera

Pont de Pedra, 3

Tel. 972 211 211

GIRONA

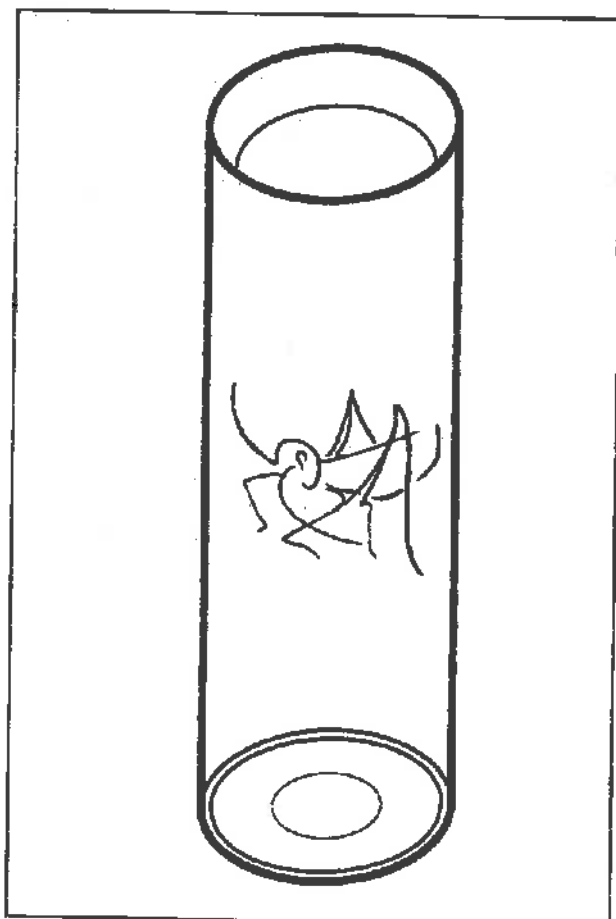
CONCLUSIONS DEL TREBALL REALITZAT

En l'últim número de *Golany* (pàg. 20) vàrem descriure la importància que per a la nostra Vall té el projecte anomenat AGENDA 21. Ha sigut un treball molt ben organitzat i tecnificat de reunions consultives i propostes en què s'han mostrat els punts febles i punts forts de què disposem a la vall de Campmajor per poder aconseguir un desenvolupament sostenible, és a dir, aconseguir poder créixer de manera que assegurí que amb les nostres actuacions no condicionem el de les properes generacions".

Des de l'esmentat article, s'han fet una sèrie de reunions per treballar i avançar en la redacció del document definitiu de propostes, així com diverses trobades populars per divulgar la valoració del nostre patrimoni i el projecte en si.

El desenvolupament detallat del procés es pot trobar en la pàgina web del projecte: www.agenda21local.org. Però nosaltres voldríem destacar-hi els quatre documents més importants:

1. Exposició del projecte a nivell mundial i la manera de projectar-ho a nivell municipal o en grup de petits municipis, com s'ha fet amb Porqueres, Camós i Sant Miquel de Campmajor.
2. Propostes ciutadanes. Recollides de l'última reunió del 25 de novembre de 2005 (4 pàgines).
3. Diagnosi. Recull de tot el treball de camp fet pels tècnics sobre la situació actual i real de la nostra vall. (129 pàgines)
4. Pla d'Acció Sostenible (provisional) en què es detalla les estratègies a seguir i accions a realitzar. (83 pàgines)

De totes maneres, s'ha redactat ja el document definitiu del **PLA D'ACCIÓ SOSTENIBLE** per a Sant Miquel de Campmajor, que va ser presentat als santmiquelencs el divendres dia 28 d'abril. D'aquesta presentació n'hem extret el que creiem més representatiu, que són les línies estratègiques:

LÍNIES ESTRATÈGIQUES

- a) GESTIÓ DELS ELEMENTS DEL PATRIMONI GEOLÒGIC I DEL PATRIMONI PAISATGÍSTIC, ESPECIALMENT ASSOCIATS AL MANTENIMENT DE LA BIODIVERSITAT.
- b) GESTIÓ DEL PATRIMONI CULTURAL I ARQUITECTÒNIC.
- c) GESTIÓ DE L'AIGUA SUBTERRÀNIA DEL MUNICIPI COM A RECURS I RACIONALITZACIÓ DELS SEUS USOS. REDUCCIÓ DE LA INCIDÈNCIA DE LES AIGÜES RESIDUALS EN ELS RECURSOS HÍDRICS.
- d) DESENVOLUPAMENT DE LA SOSTENIBILITAT ECONÒMICA I SOCIAL DEL MUNICIPI.
- e) IMPULSIÓ D'UN MODEL DE MOBILITAT SOSTENIBLE.
- f) DISMINUCIÓ DEL CONSUM ENERGÈTIC MUNICIPAL I FOMENT DE LES ENERGIES ALTERNATIVES. MINIMITZACIÓ ENERGÈTICA.
- g) APLICACIÓ DE BONES PRÀCTIQUES AGRÍCOLES I RAMADERES I MANTENIMENT DE LES ACTIVITATS AGRO-RAMADERES BENEFICIOSES PER A LA BIODIVERSITAT I EL PAISATGE. INSTAURACIÓ D'UN SISTEMA DE MANEIG AGRÍCOLA I RAMADER MÉS SOSTENIBLE.

Per poder assolir aquestes estratègies marcades, s'han planificat una sèrie d'accions que estan detallades en el Pla d'Acció amb **Descripció tècnica i justificació, Terminis de realització, Fonts de finançament i Valoració econòmica**. Dades que ens han de fer el camí molt més planer a l'hora de posar-ho en marxa. Detallem totes les accions proposades:

A) GESTIÓ DELS ELEMENTS DEL PATRIMONI GEOLÒGIC I DEL PATRIMONI PAISATGÍSTIC.

Acció 1: Mantenir i divulgar els elements del patrimoni geològic de Sant Miquel de Campmajor.

Acció 2: Orientar la gestió forestal segons les directrius del nou Pla General de Política Forestal.

Acció 3: Mantenir i millorar la connectivitat a escala supramunicipal.

Acció 4: Redactar el Pla de Prevenció d'Incendis Forestals (PPIF) del municipi.

Acció 5: Adaptar la gestió municipi a les estratègies de gestió del futur Parc Natural i informar puntualment els habitants sobre com evoluciona el calendari per a la seva Declaració.

Acció 6: Promoure la inclusió de les línies estratègiques del PALS en el Pla Especial del futur Parc Natural.

B) GESTIÓ DEL PATRIMONI CULTURAL I ARQUITECTÒNIC

Acció 7: Catalogació i divulgació dels elements del patrimoni etnològic. Catalogació dels topònims municipals.

C) GESTIÓ DE L'AIGUA SUBTERRÀNIA DEL MUNICIPI. REDUCCIÓ DE LA INCIDÈNCIA DE LES AIGÜES RESIDUALS

Acció 8: Crear un programa de seguiment de la qualitat de les aigües subterrànies.

Acció 9: Crear una xarxa de subministrament d'aigua potable.

Acció 10: Millorar els sistemes de recollida i sanejament de les aigües residuals en les zones del municipi que es troben disperses.

Acció 11: Promoure la instauració de fosses sèptiques als habitatges que encara no en tenen, per poder organitzar un sistema de recollida municipal de les aigües residuals emmagatzemades.

D) DESENVOLUPAMENT DE LA SOSTENIBILITAT ECONÒMICA I SOCIAL DEL MUNICIPI

Acció 12: Implantar la banda ampla d'internet.

Acció 13: Promoure el turisme rural com a complement de l'activitat agrària local.

Acció 14: Fomentar les iniciatives particulars que condueixin el municipi segons els paràmetres de sostenibilitat: agroturisme, agroturisme, productes ecològics, vies verdes, etc.

Acció 15: Fomentar l'habitatge assequible per a la gent jove del poble.

Acció 16: Facilitar la reconstrucció de masies enrunades.

Acció 17: Assegurar l'accessibilitat en sanitat. Millora en els horaris dels serveis.

Acció 18: Propulsar activitats extraescolars i muntar una ludoteca.

E) IMPULSIÓ D'UN MODEL DE MOBILITAT SOSTENIBLE

Acció 19: Controlar i reduir el soroll de motos i quads.

Acció 20: Organitzar un servei de transport "a la carta" especialment pensat per a persones del municipi amb mobilitat reduïda.

F) DISMINUCIÓ DEL CONSUM ENERGÈTIC MUNICIPAL I FOMENT DE LES ENERGIES ALTERNATIVES. MINIMITZACIÓ ENERGÈTICA

Acció 21: Reduir la contaminació lumínica del municipi.

Acció 22: Potenciar xarxes compartides de gas butà.

Acció 23: Campanya informativa obligatorietat Pla de gestió de les dejeccions ramaderes.

Acció 24: Promoure una campanya de conscienciació ciutadana sobre el reciclatge i la reducció de residus.

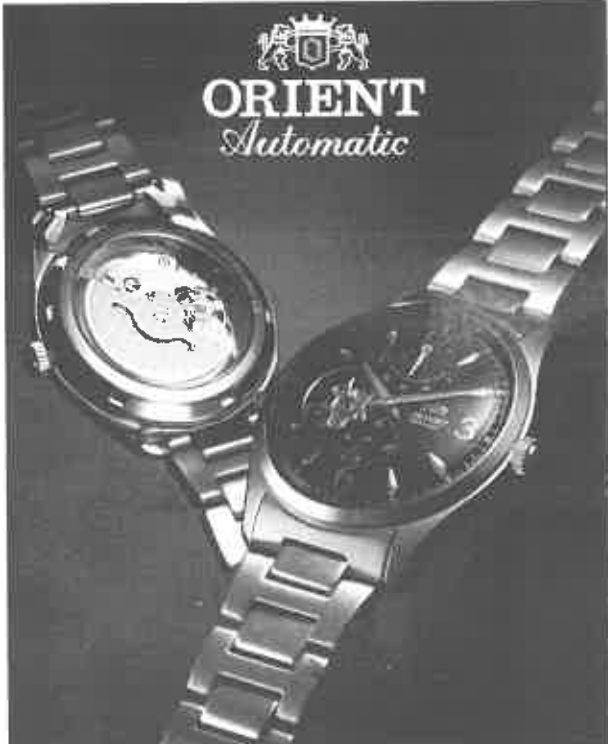
G) APLICACIÓ DE BONES PRÀCTIQUES AGRÍCOLES I RAMADERES I MANTENIMENT DE LES ACTIVITATS AGRO-RAMADERES BENEFICIOSES PER A LA BIODIVERSITAT I EL PAISATGE. INSTAURACIÓ D'UN SISTEMA DE MANEIG AGRÍCOLA I RAMADER MÉS SOSTENIBLE

Acció 25: Analitzar la vulnerabilitat del territori a la contaminació per nitrats i assegurar el compliment del Codi de Bones Pràctiques Agràries (Ordre de 22 d'octubre de 1998) i del programa de mesures agronòmiques aplicables a les zones vulnerables, en relació amb la contaminació de nitrats procedents de fonts agràries (Decret 205/2000).

Acció 26: Millorar el control de les aportacions de purins als diferents camps i recuperar la qualitat de l'aigua.

Enhorabona, habitants de la Vall de Sant Miquel de Campmajor! Tenim a les nostres mans una bona guia per poder actuar d'ara endavant. Cal posar-se a caminar i fer un bon ús d'aquesta eina.

Àlex Navarro
Cadevall d'Oliveres

ORIENT
Automatic

QUERA
ÒPTICA - BELLOTGERIA

Porta Turers, 5 - Tel. 972 57 02 87 - 17820 RANVOLES

CARA o CREU?

EL CATALÀ, LLENGUA TAN SOLS D'UNS QUANTS O DE TOTS?

Entre els catalanoparlants hi ha el mal hàbit molt estès de parlar en castellà quan se'ns parla en aquesta llengua, fet justificat per creure que és de "bona educació". Gairebé tothom que viu a Catalunya entén el català i si la majoria de la gent immigrada no el parla, no és perquè en general no hi hagi voluntat de fer-ho, sinó perquè no donem ocasions de poder-lo practicar.

Mesa Cívica
per la llengua
del Pla de l'Estany

*El mal hàbit de canviar de llengua
quan l'altra persona parla en
castellà, impedeix que aquesta
apregui el català i se'l faci seu.*

tu tries!

La Revista Golany col·labora amb la campanya "CARA O CREU, TU TRIES" de la Mesa Cívica per la llengua del Pla de l'Estany.

MONTERO

PERFUMERIES
LLORET DE MAR

DES DE 1857

LES FONTS DE ST. MIQUEL DE CAMPMAJOR (II)

per Joan Pontacq i Seguranyes del Centre Excursionista de Banyoles

Codi	Nom	Descripció
35	Reixort dels Guixos	Situats al costat del camí, entre la guixera i l'antiga carretera al Collell. Prop de la ribera de Sant Miquel.
36	Font de Linars	Dipòsit empotrat dins el marge. Al marge dret del rec del Pla de la Vinya.
37	La Fruitereda	És un pou amb els murs fets de pedra. Per un rec l'aigua era conduïda fins a Can Rovira. Al marge esquerre del rec del Pla de la Vinya.
38	Font d'en Jaume	En Jaume era un masover de Can Rovira que hi anava sovint a buscar aigua. Desapareguda. Situada prop del rec de la Partió.
39	Font de l'Omera	Desapareguda. Al rec de l'Omera. Actualment són diversos reixorts.
40	Font damunt el pont de les Delícies	Il·localitzable. Situada en el rec que passa entre Can Soler i el rec dels Crous. A l'alçada del pont de les Delícies.
41	Font de les Delícies	Normalment no raja. Paratge acollidor. Prop del Collell al límit del municipi.
42	Font de la Creu	En el camí al puig Castellar o turó dels Llops. Ben apairada. Pedra amb una creu gravada i una inscripció: "1895 Font de la Creu"
43	Font de la Teula	En el marge esquerre de la riera de Sant Miquel, a tocar l'aigua. Normalment té aigua. Petit broc de ferro. Ben conservada.
44	Font del Cisteller	Desapareguda pels voltants de l'any 1960. Hi havia un viver, on els de Piells, que feien cistells, hi posaven els vims en remull.
45	Font dels Crous	Seca i aperduada. Sota els camps dels Crous, al marge dret del rec de l'Abeurador.
46	Font del Peó	Il·localitzable. Per l'entrada del camí dels Crous.
47	Font del Centenari	Just a la cruïlla per anar al Collell des de la carretera del Torn. Taula de pedra i aixeta. L'aigua és conduïda des del Collell.
48	Font de la Guilla	Construïda per la gent del Collell. Durant un temps al costat de la font hi havia una gàbia amb una guilla. L'aigua prové del Collell.
49	Font de Bellpuig	Desapareguda. Era on ara hi ha la piscina del Collell.
50	Font de Can Soler	Biot, dos viviers i un dipòsit amb una inscripció: "25 Enero del año 1894 Pedro Gibert". Prop de les runes de Can Soler."
51	Font de Piells	Biot al mig del rec de Piells i per sota del camí de Piells a Bellpuig.
52	El Bassal o font de Cal Vicari	Aperduada. Era una bassa, d'on brollava l'aigua, situada damunt del cementiri de l'església de Ventatjol.
53	Els Bassals	Aperduades. Eren dues basses entre Piells i la Cadamont. Havien proveït d'aigua la casa de Piells. Posteriorment usades per abeurar-hi el bestiar.
54	Font de la Pedrera	Situada a la llera del rec de la Font de la Pedrera, que s'origina per allà els Bassals. Entre la Cadamont i el camí per anar a Roca.
55	Font dels Perolers	Dins el rec de la Fontica. Entre la riera de Sant Miquel i les Carreres. Quan raja ho fa abundantment.
56	La Fontica	Biot amb volta i sostre de pedra, al marge dret del rec de la Fontica. Entre les Carreres i la Cadamont.
57	La Mina de les Carreres	Font de mina. Just a sota de l'enrunada casa de les Carreres, al veïnat de Roca.
58	Font Santa	Aperduada. En el marge dret del Ser, per sota dels camps del Pla del Castell i Plansesaigües.
59	Font del Noguer o del Verro	Petit reixort situat al marge dret del Ser, a l'alçada de Can Jofre de Roca. Entre el camp de la Brugada i el camp de les Artigues. Hi havia un noguer.
60	Font de la Brugada	Situada entre la Brugada i el Ser. No sol rajar tot l'any.
61	Font de Can Jofre	Viver cobert amb broc de ferro, al costat de Can Jofre. Amb diverses inscripcions: "102 h 10" i "17 (un dibuix) 53".
62	La Bassa de l'Hort o el Regadiu de Can Jofre	Viver triangular, com un petit embassament, amb rentadora al mig d'un torrent. Sol rajar tot l'any. N'aprofiten l'aigua els de Can Jofre.

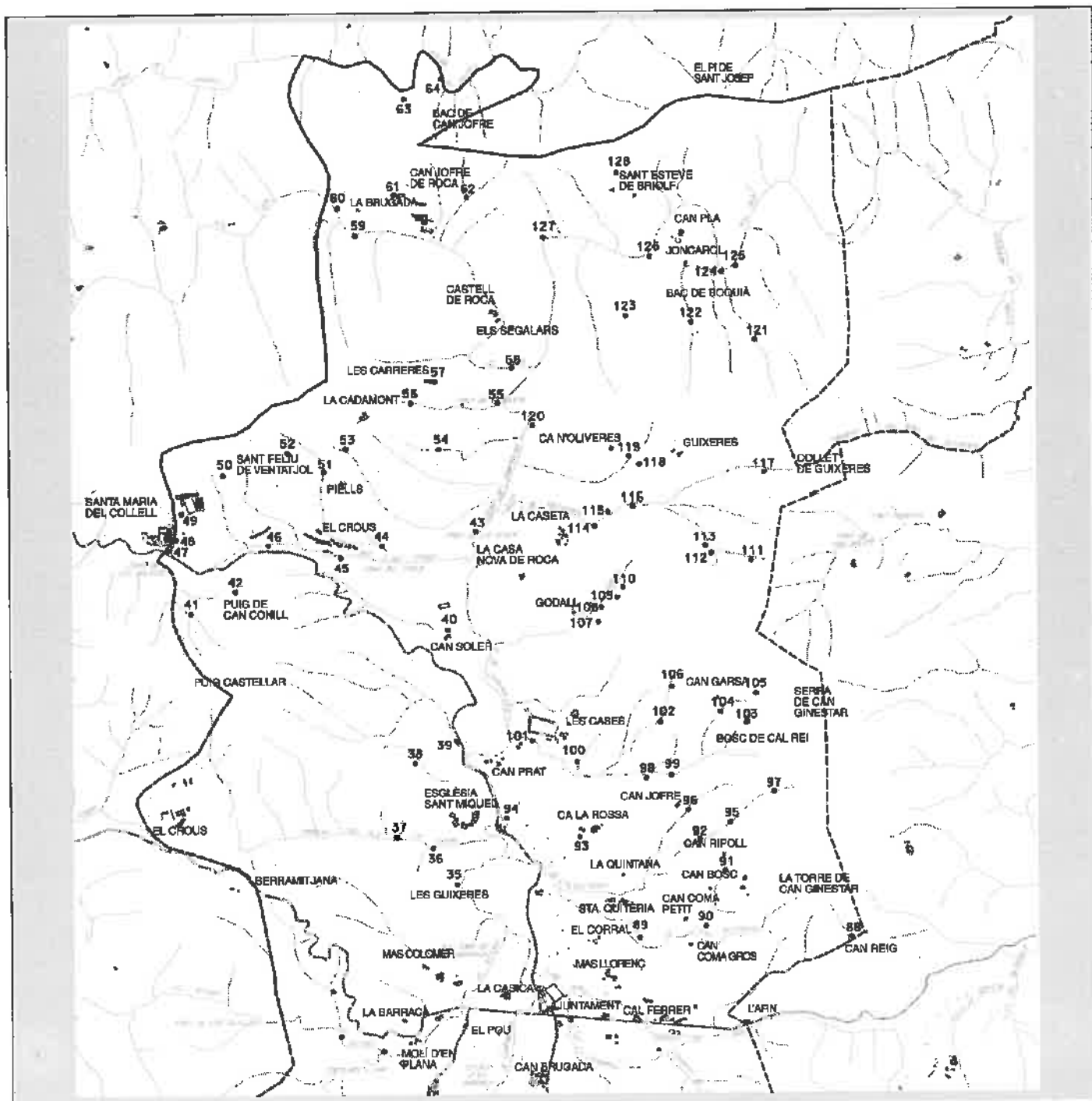
RENDIPORC

EXPLOTACIONS PORCINES

Tel. 972 58 03 11

Sant Miquel de Campmajor

Codi	Nom	Descripció
63	Font de la Casa del Bac	Il·localitzable. A la riba dreta del Jonyell, entre la Casa del Bac i la font dels Camps d'en Melca.
64	Font del Camp d'en Melca o del Senglar	A tocar el Jonyell i a l'extrem est del Camp d'en Melca. Quan els estudiants del Col·legi anaven a Besalú s'hi solien aturar.
88	Font de Can Reig o de la Maiola	Prop de l'enrunada casa de Can Reig. Era una font, després hi van fer un pou. En deien també de la Maiola, per la casa de la Maiola (ja desapareguda).
89	Font de la Canova	Desapareguda. La van enterrar per fer-hi prop seu una bassa per abeurar el bestiar. Estava situada prop del rec de Can Coma o de Can Bosc.
90	Font de la Coma	Entre Can Coma Petit i Can Coma Gros. Sol rajar en èpoques de pluges. Hi havia una gorga sota la font on duïen el bestiar a abeurar.
91	Font de Can Bosc	Dipòsit tancat amb petit broc de ferro. En un petit rec, a l'esquerra de la carretera a Can Bosc, just abans del portal de ferro de la propietat.
92	Font de la Borada	Al marge dret del rec de la Borada, que baixa de Can Serra, per damunt dels Ferrers de Can Bosc. Petit broc de ferro que surt directament del marge.
93	Font de Ca la Rossa	Actualment és un pou, que es troba a l'entrada de la casa nova de Ca la Rossa.
94	Font del Moll	Desapareguda. Era un reixort damunt del marge dret de la riera de Campmajor, aigües avall del Moll.
95	La Fontica	Il·localitzable. Era un biot al rec de la Borada. S'hi accedia des de Can Ripoll i es passava per sota el paratge anomenat el Mai Pas de Can Ripoll.
96	Font de Can Jofre o d'en Ramon	Il·localitzable. Prop de Can Jofre. Era un petit biot.
97	Font de Can Marqués	Biot amb un bassí, en el rec de Can Serra, quan aquest creua el camí de Can Jofre a Can Marqués.
98	Font de la Tímba	Aperduada. Enmig d'una boixeda, en el marge esquerre del rec de Can Rei.
99	Font de l'Om o de l'Omera	Il·localitzable. Més amunt de la font de la Tímba, al rec de Can Rei.
100	Font d'en Cases	Actualment és un pou al rec d'en Cases.
101	Font de Can Pere Pastor	En el rec d'en Cases i a l'alçada de la casa de Pere Pastor. És una petita mina. Té un mur d'uns 15 metres d'alçada que protegeix la font de les riudes.
102	Font de Cal Coix	Il·localitzable. Uns 200 metres després de la font dels Ocells, rec avall.
103	Font de Cal Rei	Biot aparellat en el marge esquerre del torrent de Can Rei i per sota de la camí de Can Jofre a Can Garsa.
104	Font Petita o de Can Garsa	Aperduada. Al rec de Can Garsa que s'origina a la font de Can Serra. També anomenada de l'Om.
105	Font de Can Serra	A la dreta del camí de Can Serra a Can Garsa. Dos biots, excavats a terra i un broc esculpí en un carreu de pedra.
106	Font dels Ocells	Il·localitzable. Al final d'unes feixes properes a Can Garsa. Paratge molt embardissat.
107	Font de Pere Pastor	Propera al rec de Mas Ventós i al camí a Replans. Petita font de biot.
108	Font de la Bassa	És un biot aparellat que trobem poc després de travessar el rec de Godall. Té una bassa per abeurar el bestiar.
109	Font de la Teula	Al mig del rec del Mai Pas, per sota del camí a Replans. Donava aigua a la casa de Godall.
110	La Fontica	Aperduada. Situada en el rec de la Fontica i per sota del camí a Replans. Font de biot sense aparellar.
111	Els Abeuradors	Il·localitzable. Estava situada en el rec dels Abeuradors, que és el mateix de la font de Raig, però força més amunt.
112	Font de Raig	En un paratge molt bonic i ombrívol, però normalment seca. En el rec del Joncarret. Banc i taula de pedra.
113	El Joncarret	Aperduada. Biot a peu del camí per anar a la font de Raig des de la Caseta.
114	Font del Rec	Aperduada. Era un biot en el marge dret de la carretera de la Caseta a Guixeres, poc abans del rec del Clot de Guixeres o de la Caseta.
115	Font Pudenta o dels "Sondeos"	En el rec del Clot de Guixeres. Neixen juntes una deu d'aigua normal i una altra de sulfurosa. Fruit d'unes perforacions de fa uns 40 anys.
116	Font de la Caseta	Aigües amunt de la font Pudenta, en el mateix rec. Biot fet amb lloses.
117	Font del Collet de Guixeres	Aperduada. En el corriol que va del collet de Guixeres a Replans i a la Caseta. Prop de la font hi ha una bassa.
118	El Poual o la font del Pouet de Guixeres	A la dreta del camí a Ca n'Oliveres. Actualment és una petita bassa plena de joncs.
119	El Bassal o font de Ca n'Oliveres	Tot i estar a prop de Ca n'Oliveres, sembla que pertanyia a la Caseta. Fa anys que no raja.
120	Font dels "Sondeos" o de la Puda	Il·localitzable. Era un reixort d'aigua pudenta que va sortir en fer unes perforacions. Situada prop de la riera de Campmajor i de Ca n'Oliveres.
121	Font de la Brolla	Il·localitzable. A la zona de Boquià. Utilitzada pels bosquetans. Entre els Tres Termes de Boquià i el Ser.
122	Font de l'Om	Biot a dins el rec de la Font de l'Om o del Clot de Joncarol o de la Cuaranya. Utilitzat per la gent de Can Pla per abeurar les ovelles.
123	Font a Can Cassot	Il·localitzable. Estava prop del Cassot, damunt de Can Pla, a la zona del turó del Cassot.
124	Font de Can Pla o de la Deu	Molt a prop del Ser, per sota del camp de Joncarol, en el rec de la Font Arranjada fa pocs anys.
125	Font per avall de la Deu	Brollador a poques passes del Ser, a un centenar de metres de la font de Can Pla.
126	Font dels Fruiters	Al costat dret del torrent del Clot dels Fruiters o Torrent dels Fruiters. Per sota la font, el Ser passa encaixonat pel Cingle dels Fruiters.
127	Font del Diable o de Segalars	En una petita graonada, a tocar el Ser, a la zona de Loreto. S'hi accedeix des del Segalars. Sol rajar.
128	Font de l'Esquerp o de Grau	Font de mina, molt ben apairada i molt sòlida. En el camí de Brioll al collet de Besalú. Diverses inscripcions de principis del segle XX.

Mapa del Servei Tècnic del Consell Comarcal del Pla de l'Estany.

Nota: La situació en el mapa de les fonts no localitzades és aproximada, segons les indicacions de l'informant.

CASAL SANT MIQUEL

En un bonic indret, tranquil i en plena natura del Pre-Pirineu, a la frontera entre la Garrotxa i el Pla de l'Estany, us oferim unes instal·lacions idònies per a convivències, colònies, trobades de reflexió i estudi, estades culturals..., com un servei obert a grups i responsables i exigents de totes les edats.

Per aclarir-vos qualsevol informació, podeu escriure'ns a:

CASAL SANT MIQUEL
17831 SANT MIQUEL DE CAMPMAJOR (Girona)
o bé telefonar-nos a: 972 58 05 52 - 972 57 19 11

La Quintana

Residència casa de pagès

17831 Sant Miquel de Campmajor Tel. 972 57 15 80

10 ANYS DEL GRUP DE CARMELLES DE SANT MIQUEL 1997-2006

A Sant Miquel de Campmajor tornen a cantar caramelles després de 40 anys». Aquest és el titular que encapçalava la secció d'apunts del Punt Diari del dijous 24 d'abril del 1997. Han passat deu anys, i el grup dirigit per en Gerard Capdevila continua cantant caramelles i corrandes per Pasqua, amb el mateix afany i il·lusió del primer any i també amb més renovació i coherència.

El Sr. Josep Ma. Riera,
el primer any de cantar
caramelles a Sant Miquel
(Foto: Joan Fort)

L'origen d'aquesta nova etapa ve del grup de caramelles "El Coll" de Barcelona que junt amb el seu director i propulsor, **Josep Mª Riera**, cada estiu passaven uns dies de vacances a Sant Miquel. S'allotjaven a l'alberg del Casal Sant Miquel i va ser l'any 1996, quan el Sr. Josep Mª Riera els va preguntar si al poble hi havia un grup que cantés. En dir-li que hi havia el Cor Parroquial i assabentat que en temps de Mn. Pere Pulg s'havien cantat caramelles, va animar a recuperar-les. La proposta es va dur a

l'escola de Sant Miquel i no es va engegar fins l'any següent, el 1997, d'on en sortiria un grup de 25 veïns del poble, d'entre 7 i 45 anys. El dia 5 d'abril d'aquell mateix any es van cantar les primeres caramelles junt amb el grup "El Coll" que també hi va acompanyar.

En els anys següents i pel seu propi compte, el grup de caramelles aniria fent recorreguts a cantar-ne per tota la vall. De seguida es va intentar unificar el grup amb la vestidura adient i l'escut

El grup de caramelles de St. Miquel
per primera vegada, el 6 d'abril de 1997
(Foto: Joan Fort)

que els identifiqués. A partir del 2003 un penó, portat pel més jove del grup, presideix totes les cantades. Les cançons alegres van seguides de les corrandes intentant cada any variar el seu repertori.

Al llarg d'aquest periple, també s'estan fent altres cantades que, de manera resumida són: a partir del 1998, l'escola de Sant Miquel organitza una sardinada popular en què el grup hi ofereix una cantada popular. En els mesos de juliol de l'any 1998 al 2000, es participa en la festa de la cançó solidària a Porqueres. L'any 2000, es canten caramelles al barri El Coll de Barcelona, invitats pel Sr. Josep Mª Riera. Cal destacar que el grup de caramelles de Sant Miquel va prendre la iniciativa d'organitzar anualment i de manera itinerant, una trobada de grups cantaires del Pla de l'Estany. La primera es va fer el dia 3 de juny del 2001 en els paratges del Castell de Falgons. L'any següent es va fer a Usall, després a Fontcoberta, a Banyoles i l'any passat a Camós. També es cantà, dos anys seguits, el 2002 i el 2003, a la Plaça Major de Banyoles en motiu de la Diada Nacional de Catalunya. L'any 2003 es participà en la 1ª cantada de Goigs a l'església del Remei de Banyoles, juntament amb altres corals. L'any 2005, formà part en el programa del 1er. Tradicionari a Serinyà.

El grup després de deu anys, el 15 d'abril
de 2006, davant Sta. Quitèria
(Foto: Josep Ma. Riera)

Els seus cants acompanyen a l'aplec de Santa Maria del Freixe de Mieres, des que es va inaugurar l'any 2003 i han posat música als seus nous goigs. També han acompanyat en les Festes Majors i aplecs del municipi, així com en comunions, confirmacions, bodes d'or i casaments que els hi han sol·licitat. Convidats per Mn. Joan Prat, van fer una sortida al santuri del Mont l'any 2003 i al santuari dels Àngels el 2004. Per concloure; al llarg d'aquests 10 anys, s'han fet 24 actuacions en 12 municipis, a més dels cants litúrgics i caramelles.

Josep Estarríola Borrell
(Membre del Grup de Caramelles de St. Miquel)

Gerard Capdevila Campàs

Director del grup de caramelles de Sant Miquel

Amb motiu de la celebració dels deu primers anys del GRUP DE CAMELLES DE ST. MIQUEL, hem cregut convenient fer una entrevista al que ha estat sempre el seu director: en GERARD CAPDEVILA. Aquest Jove, nascut a Manlleu, en l'estació del cant dels ocells, el 27 d'abril de 1981, va viure amb els seus pares, en Josep Capdevila i la Mercè Campàs en dos pobles més: Roda de Ter i Servià de Ter, fins a instal·lar-se a St. Miquel de Campmajor, pels volts de l'any 1990, concretament a les granges d'en J. Cos, sota Can Sagnari. L'any 2004, se'n va a viure a Banyoles amb la seva família fins a l'actualitat. La seva vocació musical ve de naixement i ha perdurat sempre. Per conèixer-lo una mica més agraim que ens hagi concedit fer-li aquesta entrevista.

"Per ser un bon director es necessita sentir molt la música a dins teu i transmetre-ho al teu grup; tenir una bona oïda i ganes de passar-t'ho bé".

En Gerard Capdevila
(Foto: Josep Estarriola)

Pere Frigolé de Banyoles, en el carrer Sant Martíà. Hi vaig aprendre solfeig, a més d'una estona de piano, durant 7 ó 8 anys. Hi anava dues vegades a la setmana i, més tard, de manera més personal, només els dissabtes.

- I els altres estudis?

- Primer vaig estudiar a l'escola de Sant Miquel, després a l'Institut Pere Alsius de Banyoles durant un any; un altre any al Col·lell i vaig deixar d'anar a classes de piano amb en Pere Frigolé i, als 19 anys, vaig entrar a la Universitat de Girona, en la Facultat d'Educació, dins l'àmbit pedagògic musical. Al cap d'un any, paral·lelament, vaig començar a fer cant al conservatori de Girona, on encara hi vaig.

- Gerard, explica'ns com vas descobrir la teva vocació?

- Sempre m'ha agradat molt la música; ja de molt petit m'agradava escoltar cançons que entonava i seguia a través de la ràdio. Un any em van regalar un petit teclat electrònic que pel, meu compte, anava tocant; hi practicava molt sovint fins que vaig demanar a la meua mare per anar a aprendre a tocar el piano. Primer em van dur al Taller de Música i, al cap de dos anys, en veure la meua afició, a l'escola d'en

- Dins el terreny musical, quina especialitat és la que més t'agrada?

- La veu. Vaig començar a cantar en el centre excursionista de Banyoles, amb en Pere Frigolé fins que vaig canviar la veu. Amb el nou canvi de veu vaig entrar al **Cor de Teatre** de Banyoles, que és una coral on barregen el cant coral amb la interpretació sobre el teatre. Més endavant, he continuat les classes de cant al conservatori de la Casa de Cultura de Girona amb la professora **Mª Carmen Rodríguez**. Són classes individuals en què t'ensenyen a educar la teua veu: respiració, positura corporal, vocalització, etc.

- Estàs actuant amb algun grup musical?

- Estic cantant amb el **Cor de Teatre**; a més estic amb un deset vocal a Girona que es diu **INCREXENDO** i, sempre que puc vaig al **Cor de la Universitat de Girona**.

- Fa tres anys vas acabar magisteri musical a la Universitat. Estàs impartint classes?

- Sí, primer vaig ensenyar a Casa Nostra i després, en el Departament d'Ensenyament, vaig trobar plaça com a substitut de mestre a l'escola Pere Torrent de Lloret de Mar. Tinc alumnes d'entre 6 i 12 anys, que imparteixo per cursos durant totes les tardes, menys els dilluns que vaig tot el dia.

- El dilluns, precisament, és el dia que véns a assajar el Grup de Caramelles de Sant Miquel, ...

- Sí, després encara vaig a assajar a El Cor de Teatre.

- Déu n'hi do! Explican's els teus orígens, primer con a director del Cor Parroquial de St. Miquel i després del Grup de Caramelles.

Entrevista en el parc Güell a Barcelona, l'any 2000
(Foto: Josep Estarriola)

- Va ser en temps de Mn. Arges que, en veure la meua aptitud i a fi de poder dirigir el Cor Parroquial que s'havia format a Sant Miquel, em convidà a unes trobades a Montserrat consistents en una setmana intensiva, durant dos estius, per aprendre a dirigir un grup, adreçat més en el camp litúrgic, encara que també et servia per a altres cants.

Dos anys més tard, l'any 1996, i des de l'escola de Sant Miquel, es va parlar de crear un Grup al poble que cantés caramelles. Com que faltava un director que el dirigís, la mestra Pilar Pianella, m'ho va proposar a mí. Em va venir molt de cop, llavors tenia quinze anys i sense pensar-m'ho gaire vaig intentar posar-me al capdavant del grup.

- I va arribar el dia que per primera vegada vas dirigir Caramelles davant del públic de Sant Miquel. Com veus l'evolució que ha fet el Grup?

- Molt positiva. Els primers anys era impensable fer una cançó a dues veus. Ara ens atrevim a fer dues i fins i tot tres veus sense tanta dificultat. Entrem més en la melodia i aprenem més de presa. També hem après a sentir-nos per igual que és molt important com a grup més cohesionat que hem aconseguit ser.

- També prepares els nens i les nenes de l'escola de Sant Miquel per anar a cantar Caramelles i altres trobades. Aquests tenen més facilitat per aprendre?

- Els nens i les nenes tenen molta més facilitat per aprendre; són com unes esponges. A més cal dir que a l'escola de Sant Miquel sempre hi ha hagut tradició per cantar i per la música i com que ja ho tenen ficat a dins, també estan més predisposats a l'hora d'aprendre.

- Què es requereix per ser un bon director?

- Sentir molt la música a dins teu i trasmetre-ho al teu grup. És necessari tenir una bona oïda per poder sentir tots els cantants i sobretot ganes de passar-t'ho bé.

- Quines dificultats et pots trobar a l'hora de dirigir un grup?

- Quan dirigeixes en un ritme complicat, costa molt explicar allò que han de fer; la dificultat és com ho expliques. També, s'ha de tenir en compte el nombre de persones que hi ha al grup; en un grup nombrós pots controlar més i, per tant, dirigir molt millor a varies veus que un de reduït, de dues persones de cada veu, per exemple. I al contrari, en un grup reduït pots controlar millor a una veu que en un grup nombrós en què és més difícil que tots vagin a una. Per tant, s'ha d'adaptar la partitura segons el grup que tens al davant i també segons les seves aptituds.

Argenteria, 18
Cort relal, 19

Llibreria Geli

CASA FUNDADA EL 1879

Tel. 972 20 17 90 - Fax 972 21 13 38
17004 GIRONA

"En un grup nombrós pots controlar molt millor diverses veus que en un de petit i al revés, en un grup reduït pots dirigir millor a una veu que un de nombrós".

- En tots aquests anys hem vist que tens molta facilitat per aprendre i sobretot recordar-te de les moltíssimes cançons que portem cantant i d'altres. És qüestió de tenir memòria o va amb l'ofici?

- És sobretot perquè es va treballant. Amb el Cor de Teatre no podem tenir cap paper al davant i això fa que exercitem més la memòria.

- Has pensat en una altra ocupació que no sigui la música?

- Tampoc m'ho he pensat; sempre he estat encaminat amb la música. A la universitat havíem que assenyalar tres de les carreres que volíem fer i jo vaig triar: Magisteri musical, veterinària i dret. De les tres vaig agafar magisteri musical. També, a poder triar, el que m'agradaria més és ser cantant, però resulta molt difícil a l'hora de fer-se un foc.

- L'any 2000 vas crear la caramella "HIMNE DELS CARAMELLAIRES DE LA VALL DE CAMPMAJOR" i, entre altres, aquest any has posat la música a una nova caramella que ha fet una persona del poble i que es titula "LA PASCUA". Com es configura una cançó?

- És anar experimentant davant el piano, vas posant les notes i vas veient que sona bé. La música s'ha d'adequar a la lletra i ha de tenir la facultat de transmetre el que s'està dient.

- A quins concerts t'agrada anar i, per tant, quina és la música que t'agrada escoltar?

- Música clàssica. L'últim concert que he anat és a veure el Rèquiem de Mozart al Palau de la Música de Barcelona.

- Com pots comprovar, el Grup de Sant Miquel que dirigeixes té corda per a temps. I del seu director, que ara viu a Banyoles, se n'assegura la continuïtat?

- Això espero, amb ganes!

Nosaltres també ho desitgem. Gràcies en nom de tots els que formem el Grup de Caramelles de Sant Miquel i per molts anys ens puguis anar dirigint.

Josep Estarriola Borrell

(Membre del grup de caramelles de St. Miquel)

En Gerard dirigint el grup en una casa del veïnat de Campmajor, el dia 15 d'abril de 2006

Artesania Guardabosch
s.l.
INGENIERIA METALUPLASTICA

Pol. Ind. Melianta, 2 - c/ Canigó, s/n - Tel. 972 57 46 10 - Fax 972 57 60 71
e-mail: guardabosch@terra.es 17833 FONTCOBERTA (Girona)

EL PRIMER CONCURS LOCAL DE TIR AL PLAT

Des de fa alguns anys, dintre els actes organitzats amb motiu de la festa major de Sant Miquel, es fa en el nostre poble un concurs de tir al plat en què hi participen les millors escopetes del municipi i de la comarca. La competició té lloc en un terreny de Can Planaferrana nombrosos caçadors es disputen, no qui matarà el senglar més gros o qui farà caure més becades, sinó, qui tancarà més plats, no de cuina, sinó d'uns d'especials que es fan volar.

Si preguntéssim a qualsevol dels participants o dels organitzadors d'aquests concursos quantes edicions se n'han fet, o bé, quin número d'ordre li correspondria al darrer concurs organitzat, ben segur que ningú no sabria contestar amb seguretat. La cosa és així perquè, a pesar dels molts mitjans d'enregistrament que avui existeixen, ningú no se n'ha preocupat. És una veritable llàstima perquè, tant en aquest tema com en altres, si no hi ha escrits, els fets desapareixen de la memòria col·lectiva i s'obliden per sempre, mentre que si han estat enregistrats i es guarden els escrits en algun arxiu, es perpetuen per a la història local. Així es fa amb altres actes o celebracions locals dels quals sí que queda constància escrita amb les corresponents actes i amb la numeració de cada edició, per exemple, amb els concursos de pintura ràpida infantil i juvenil.

Del primer concurs de tir sí que existeix una notable i suficient informació. La seva celebració va ser aprovada per l'Ajuntament en sessió del dia 10 setembre de 1952. Pel meu compte vaig registrar una àmplia i detallada referència. El títol i el resum és aquest:

"I GRAN CONCURSO LOCAL DE TIRO AL PLATO.- El 29 de septiembre de 1952, a las once horas treinta minutos, después del Solemne Oficio que se celebró en la Iglesia Parroquial, en los parajes de Can Rovira tuvo lugar el concurso.

El jurado calificador estaba formado por: Presidente D. Francisco Fábrega Arola; miembros, D. Esteban Plana Collellimí y D. Valentín Perlenes Esquina, Cabo del puesto de la Guardia Civil de Mieras, actuando de Secretario D. Buenaventura Camós Ramió.

Los dieciséis participantes lo fueron por este orden: José Camós Ramió, Pedro Camós Ramió, Miquel Compta Juanola, Pedro Corominas Font, José M. Fábrega Casademont, Luis Fábrega Casademont, Joaquín Fort Poch, José M. Fort Poch, Jacinto Masegú Teixidor, Bartolomé Plana Rovira, Juan Plana Rovira, José Teixidor Sala (Casica), Narciso Ramió Jorba, José Viñals

Cufí, Benito Viñals Jordà y Miguel Viñals Jordà. La prueba consistió en dos tiradas de tres platos cada una por concursante.

Salleron tres concursantes con acierto en los seis platos. El desempate se resolvió así:

1º.- Copa Ayuntamiento a D. Miguel Viñals Jordà

2º.- Copa Jaime Tubert a D. José Viñals Cufí.

3º.- Copa José M. Fort a D. Joaquín Fort Poch.

Fue un éxito y deseo quede incorporado a título definitivo en el programa oficial.

Va ser el primer concurs; preveia i desitjava que continuaria fent-se,

com així va ser després d'uns anys. Quan la previsió d'ara fa 54 anys es va fer realitat amb la represa d'aquests concursos, no hi ha hagut cura d'enumerar-los; ignoro si existeix constància de la data, del nombre d'edicions que s'han celebrat i, per tant, per quin número d'ordre anem actualment. El que sí cal reconèixer és que actualment aquestes competicions, en el nostre poble, tenen una notable importància i categoria tant pels nombrosos i valuosos premis que s'hi adjudiquen com pel nombre de participants.

Tomàs Camós Ramió

D'esquerra a dreta: Josep Vinyals Cufí, Miquel Vinyals Jordà i Joaquín Fort Poch, els tres guanyadors del I Gran Concurso Local de Tiro al Plato, 1952. (Fotografia publicada en el llibre *La Vall de Campmajor*, de Joan Fort i Olivella).

escatidor

ARMERIA i ESPORTS

porta dels turers. 10 - Tel. 972 57 38 59 - 17820 banyoles

10 ANYS DE BIKETRIAL A SANT MIQUEL DE CAMPMAJOR I GRAN FINAL DEL CAMPIONAT DE CATALUNYA 05

A punt de finalitzar el calendari, Sant Miquel de Campmajor va acollir la final del Campionat de Catalunya 05 i la ja tradicional Festa de Cloenda de la temporada.

Aquesta petita localitat del Pla de l'Estany, molt propera a la seva capital, Banyoles, ha entrat de ple en la història d'aquest esport després d'organitzar durant 10 edicions consecutives una de les proves del Campionat de Catalunya més preuades per tots els afeccionats. En l'organització no hi faltà, com cada any, l'alcalde de la població i gran apassionat del biketrial, Josep Fort, que juntament amb el Club Biketrial Garrotxa vetllà pel bon funcionament de la cursa.

Molts foren els pilots que després de passar per Sant Feliu de Llobregat i per Castellvell i el Vilar arribaren a aquesta prova amb el títol de campió sota el braç. I és que la manca de més proves com sol ser habitual en aquest campionat ha afavorit els més destacats.

El pilot garrotxí **Eduard Planas** en fou un. Aquest jove pilot, que enguany s'ha proclamat campió d'Espanya i campió mundial en la categoria cadet, es va proclamar campió entre els d'elit després de guanyar les dues proves precedents. La segona posició del podi fou per al pilot de Tarragona **Joan Busquets**, que realitzà una extraordinària cursa. I el tercer lloc l'ocupà **Dani Gómez**, que tornava al circuit català havent superat una lesió que el va apartar de la competició durant tota una temporada.

Marc Girbau en sènior, **Marc Vila** en cadet, **Àlex Fàbregas** en mínime, **Armand Molla** en benjamí, **Bernat Seuba** en poussin,

Gemma Abant en fèmines i **Jordi Rubio** en màster foren la resta de pilots que es proclamaren campions de Catalunya a Sant Miquel.

Després del tradicional dinar de germanor celebrat al Casal Sant Miquel al qual assistiren nombrosos directius de la BUE (Biketrial Unión Española), es tancà la cerimònia amb el lliurament de

Xè Biketrial Pla de l'Estany, a Roca, el 27-XI-2005
(Foto: Raimon Arjona)

diplomes a tots els guanyadors i un obsequi commemoratiu del desè aniversari de la cursa a tots els participants. Josep Fort va rebre de mans de Pere Pi, fundador d'aquest esport, una placa en reconeixement al seu esforç personal en pro del biketrial durant aquests deu anys.

Raimon Arjona

Fusteria J. J. Pey

Fusteria i decoració

Equipaments comercials

Mobles a mida

Serralleria i tancaments d'alumini

Tel. i Fax 972 57 05 64 - Ctra. Mieres, s/n. - 17820 BANYOLES (Girona)

Els caçadors de la Vall de Campmajor són realment experts en la seva tasca, però segons ens expliquen en les seves tertúlies hi ha moltes anècdotes en què queda clar que també poden esdevenir caçats sense torbar-se gaire.

Conten que una vegada un senglar ferit i, per tant, esverat com una fera, va encarar-se a un caçador i... posant el morro entre tira de pell per agafar l'escopeta se l'emportà tot anant fent disparar trets a tort i a dret. Per sort, el caçador no va ser ferit, però de ben segur que l'ensurt li va durar més d'un dia. Parlant seriosament, aquí us presentem el resum de la feina feta aquest any. Feina-plaer, però sempre tasca útil, la d'anar eliminant els senglars de la vall.

SOCIETAT DE CAÇADORS DE SANT MIQUEL DE CAMPMAJOR

Temporada 2005-2006

Aquesta temporada va començar el primer diumenge, dia 4 de setembre del 2005 i va acabar l'últim diumenge dia 26 de febrer del 2006. A més, varem tenir vuit dies de permís per fer batudes per danys a conreus.

UN PETIT RESUM

BATUDES REALITZADES	91
PORCS CAPTURATS	34 femelles
	32 mascles
Total	66
El caçador que n'ha mort més: Josep M ^a Plana (9+1)	10
En segon lloc: Joaquim Martín.....	9
Un caçador que n'ha mort	4
Tres caçadors que n'han mort	3
Un caçador que n'ha mort.....	2 1/2
Sis caçadors que n'han mort.....	2
Un caçador que n'ha mort.....	1 1/2
Divuit caçadors que n'han mort.....	1

(A la quest 2 1/2 i 1 1/2 va ser perquè el mateix porc el varen tocar tots dos)

El porc més gros pesava 94 quilos, mort per en Marc Xuclà. La zona on se n'han mort més ha estat: Collet de Pujarnol, Can Barris, el Mirador, Collet de Cal Negre, Can Nierga, l'Arn, Sant Patllari, el Marsol, Sant Nicolau, Can Miquelot. En total 15. I en segon lloc Porqueres, Corralot, Canova, Salt del Matxo, Matamala i Rodeja. En total 13.

El mes que se n'han mort més	Octubre	15
I els dies de la setmana	Dissabtes	23
	Diumenges	22

També tenim permís per capturar cabirols, però ha estat impossible per l'habilitat que tenen d'escapolir-se. Esperem que la pròxima temporada tinguem més sort.

Quimet Camós

OBERT ELS 365 DIES DE L'ANY
VIVERS DE PEIX I MARISC
APARCAMENT PROPI

Tenim diversos salons per a banquets i convencions fins a 400 persones i també reservats per a grups reduïts.

A l'estiu podran gaudir menjant a l'aire lliure, a la terrassa de la figuera.

Els aperitius de les celebracions se serveixen regularment en els jardins i a l'entorn de la piscina.

Restaurant

El Trull

Cala Canyelles
Tel. 972 36 49 28 - Fax 972 37 13 08
17310 LLORET DE MAR (Girona)

MASOS I GENT DEPENENTS DE SANT FELIU DE GIRONA (S. XVI-XVII)

No és fins a finals del segle XVI que trobem nous reconeixements de senyoria de pagesos de la nostra vall a la Pabor-dia de Desembre o de Mieres de la col·legiata de Sant Feliu de Girona.

Concretament el 24 de maig de 1596, a Sant Miquel, Miquel Gifra, propietari del mas Gifra de Sant Miquel de Campmajor, el capbreva a Francesc Geroni, canonge i paborde de Mieres, davant del notari Miquel Vidal, de Girona, i semblantment fan l'endemà Domènec Planaferrana, propietari d'aquest mas, Margarida Pratsevall de sobre l'Estany, esposa de Gabriel Malagelada àlles Pratsevall i propietària del mas Pratsevall de Sant Miquel, i la seva filla Caterina, i Pere Bahí, propietari del mas Bahí.

Restes de can Bahí Vell
(Foto: Joan Fort)

Pel que fa a masos o cases, hem d'esperar al 21 de desembre de 1621 perquè Cebrià Ginestar, pagès de Merlant, capbreva a Pere Manric, canonge i paborde de Mieres, una casa que havia estat d'Antoni Torner, situada a Sant Miquel, prop de l'hostal, davant del notari Joan Riurans de Girona.

Per la seva part el dia 26 de maig de 1596 Sebastià Bosch, propietari del mas Bosch de Sant Miquel, capbreva al mateix canonge Francesc Geroni un camp d'una vessana situat a Sant

Miquel, al l'indret dit abans puig de la Roqueta, i ara, camp de l'Hostal, que és el que ja havíem vist capbrevat el 1407 per Berenguer de Bosc i Bernat Ferrer en indivís; i Sebastià Sagnari, de Sant Miquel, un camp de dues vessanes dit camp del Bosc, que havia pertangut al mas Calvell, i el dia 27, Baldiri Brugada, propietari del mas Brugada de Sant Miquel, el camp dit abans sa Coromina de ses Brugades i ara camp de la Casanova.

En altres documents, un datat a Ventatjol el 2 de desembre de 1577, Baldiri Casal, àlles Soler, pagès de Ventatjol, el seu gendre Sebastià Port, àlles Soler, de Ventatjol, i la seva filla Montserrat, venen a Jaume Soler, teixidor de Girona, un censal de 40 sous pel preu de 40 lliures, davant del notari Jaume Anglada, de Banyoles; el 6 de maig de 1680, a Girona, Jullà Barrera, beneficiat de Sant Feliu de Girona, firma rebut a dit

Sebastià Port, de 40 sous en concepte de pensió de dit censal davant del notari Miquel Garbí de Girona.

Després de mirar la documentació conservada a l'Arxlu Diocesà i a l'Arxlu Capitular de Girona, crec que aquesta era l'única institució de la ciutat de Girona que tenia possessions a la vall de Campmajor.

Joan Fort i Olivella, historiador

EXCAVACIONS I MOVIMENTS DE TERRA

SAGNARI

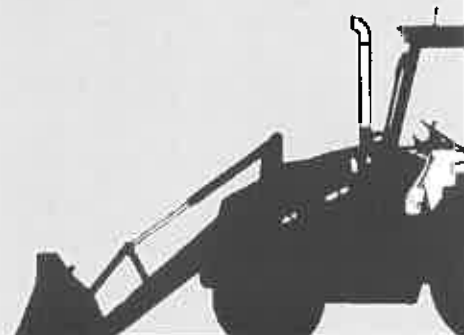
Ramon Plana Brosa

Can Sagnari

17831 Sant Miquel de Campmajor

Tel. 667 664 176

sagnari@hotmail.com

LA CAPELLA DE LORETO A BRIOLF (I)

En un assolellat repià del veïnat de Roca, sobre el riu Ser i a l'altura del camí tortuós que porta a Sant Esteve de Briolf, s'erigeix una senzilla capella dedicada a la Mare de Déu de Loreto.

Aquesta modesta ermita, de poc més de cent anys, si bé no té cap interès arquitectònic ni històric, sí que se li configura una certa gràcia, tant pel lloc on es troba, com per l'origen de la seva existència a la nostra vall.

Però, quin és el seu origen i per què es troba situada precisament en aquest lloc?

Per saber-ho cal remuntar-nos a l'any 1904 i amb Mn. Miquel Raset, professor del Col·legi i rector de Briolf. És l'any del cinquantenari de la definició dogmàtica de la Immaculada i Mn. Raset, gran devot de la Mare de Déu, desitja anar de romiatge a un Santuari Marià. Va viatjar en peregrinació a la Ciutat del Vaticà, a Roma, i per terme de la seva romeria, portat pel seu amor profund i constant a la Verge, va voler visitar el Santuari de Nostra Senyora de Loreto, situat a l'altre costat dels Apenins, a prop del mar Adriàtic. Allí va quedar commogut per la Casa

La capella de Loreto en el terme de Briolf
(Foto: Elisabet Saus)

de Maria, situada enmig d'un bosc de ilorers. Va ser tant el seu meravellament que va fer el propòsit d'erigir una capella semblant en el lloc més adequat dins els límits de la seva petita parròquia de Briolf. Tot seguit, fent un croquis, va dibuixar la forma de l'església i va prendre les mides exactes: nou metres i mig de llarg per quatre metres d'ample.

D'aquesta manera volia fer patent, amb quelcom perdurable, el seu amor i gratitud a la Verge d'haver-lo salvat, a ell i a sis companys més, d'un greu accident en bolcar la tartana en què viatjaven la matinada de l'any 1887.

A la tomada d'Itàlia, amb el croquis a la mà i després d'escollir el lloc adequat, va exposar la idea a la família de la Cadamont de Ventatjol, propietària del terreny. Li van acceptar amb molt d'entusiasme i van cedir generosament tot el terreny necessari per a la seva construcció. No van trigar gaire a començar els fenòmens i gràcies a l'ajut i prestació personal dels molts feligresos que llavors habitaven en aquells verals, avui pràcticament deshabitats, la van enllestir en poques setmanes, fins posar l'última teula, seguint la mateixa estructura i les mides exactes que Mn. Miquel Raset havia portat d'Itàlia. Tot seguit es procedí a la seva benedicció i el dia de la inauguració, el 1904, presidida pel Sr. Baró de Vilagalà i la seva esposa, va ser de gran gala per a la feligresia i gent de tota la vall. Mn. Josep Me Fàbrega, de la Cadamont, comentava que la seva àvia els explicava l'esplendor d'aquesta festa i que ells havien estrenat una airosa tartana i que el senyor Miquel de Guixeras, darrer descendent d'aquesta casa, va estrenar un sumptuós capot, junt amb un llient barret de copa.

Al costat de la carretera....

RESTAURANT CAN MET

Especialitats en:
CARNS a la BRASA i
CUINA CASOLANA

Sant Pere, s/n
Tel. 972 68 02 01
17830 MIERES

EL SANTUARI DE LORETO A ITÀLIA

La tradició afirma que Loreto és la mateixa casa de Natzaret que va viure la Verge en la seva joventut i que aquelles rústiques parets van ser testimoni de l'anunciació de Sant Gabriel i dels trenta anys de vida oculta de Jesús.

Continua dient que, a causa del fracàs de les Croades, Terra Santa sucumbí de nou en mans dels infidels que tot ho devastaven. Per aquesta raó, la nit del 9 al 10 de maig de 1291, la Santa casa va ser traslladada, per Ministeri dels Àngels, des de Palestina a la Dalmàcia, a Iugoslàvia. Tres anys més tard va desaparèixer d'aquell lloc i, travessant el mar Adriàtic, es va instal·lar definitivament a la península d'Itàlia, enmig d'un bosc de llorers, agafant així el nom de Loreto (Lauretti, diminutiu italià).

D'haver volat així pels aires prové que la Mare de Déu de Loreto sigui patrona de la navegació aèria (parapent, ala delta, ...).

De seguida es va convertir en centre de peregrinacions de tota la cristiandat, i va arribar a ser el santuari més cèlebre de finals de l'Edat Mitjana. Per protegir les seves desvestides parets, el Papa Sixt V, va encarregar a Bramante, famós arquitecte del Renaixement, la construcció d'un temple que allotgés la Santa Casa. Més endavant, Joan XXIII, va obrir la ruta als Papes, en ser el primer que va sortir dels límits del Vaticà. En la seva primera visita, un mes abans de l'obertura del Concili Vaticà II, l'octubre de 1962, va ser precisament al Santuari de Loreto, en demostració de l'amor i veneració que d'aquest santuari van sentir sempre els Papes i el poble italià.

Acabem aquesta primera part, amb una bella poesia titulada "ANGELUS", que l'antic Director del Collell, Mn. Jaume Relxach, va compondre en els seus anys de jove seminarista. Diu així:

La Mare de Déu de Loreto amb el nen Jesús sostenent la capella.
(Foto: Josep Estarriola)

*Quin dringar de campanes dalt del Cel
en l'hora tota blava del migdia! ..*

*De puntetes s'acosta Gabriel
als vutres de la cambra de Maria*

*Amb ull esbatanat mira i renira
mig amagat darrera el finestró;
gentilment asseguda a la cadira
Maria va teixint un mocador*

*-Salve Maria, la donzella pura,
coloma blanca, regalim de neu,
alegra't amb un goig sense mesura,
ets l'escolida per Mare de Déu.*

*Els llavis mou i s'il·lumina el rostre
-“Jo he vingut a aquest món sols per servir
faci's en mi segons paraula vostra”
I el fill de Déu se n'entrà en el seu si*

*Mil ametllers han tret la flor de cop
i el camp s'ha omplert d'ocells en xiscladissa,
un núvol blanc camina a poc a poc
i un lliri creix enmig d'una bardissa*

*Tots els àngels units en romeria
una gran volada,
tremoloses les ales d'alegria
se'n van a veure junts la Inmaculada*

Mn. Jaume Relxach

(Continuarà amb "El dia de l'aplec")
Josep Estarriola Borrell

CURSOS PER A PROFESSIONALS

- Quiromassatge Terapèutic
- Osteopatia
- Digitopuntura
- Reflexologia podal
- Drenatge limfàtic
- Flors de Bach
- Shiatsu
- Naturopatia (medicina naturista)

SANANDA - ESCOLA DE SALUT
c/ Joan Maragall, 24, 1r. 1a.
17002 GIRONA - Tel. 972 205 321

VOLS TROBAR-TE MILLOR?

Teràpies per:

- Mal d'esquena, cap, cames.
- Millorar la circulació.
- Reduir l'estrès i el malestar general.

* A Girona: dimecres i dijous.

* A "La Fontanella" a convenir.

SANANDA - NATURA
"Mas La Fontanella" Falgons
Tel. 972 58 03 47

LA LARYSA DE CAN GUERRA

La Larysa i la seva filla Irina
(Foto: Elisabet Saus)

La Larysa és d'UCRAÏNA, país satèl·lit de l'ex-Unió Soviètica. Exactament de CERNIVCI. El seu poble, es troba a 500 km de la capital KIEV i a 500 km del Mar Negre. La seva geografia és molt semblant a la de Sant Miquel (muntanyes suaus amb boscos espessos). Hi ha un estany a 4 km una mica més petit que el de Banyoles i al bel mig hi ha un bosc. El clima d'Ucraïna és molt semblant al del nostre poble, encara que allà no hi fa més de dos mesos de calor.

Ara fa cinc o sis anys que viu a Espanya. Al primer lloc on

va anar a viure, va ser amb la seva tia que s'estava a Saragossa; al cap del temps, va avançar cap a Sant Celoni. Més tard, va decidir venir a residir a Sant Miquel, on actualment fa un any i mig que s'hi està. Està molt contenta d'estar a Sant Miquel; els veïns l'ajuden molt, els troba molt simpàtics i amables. El que més li agrada és el paisatge i la tranquil·litat que hi ha.

Té una filla, la IRINA, de 14 anys. Estudia a l'Institut Pere Aisius de Banyoles. Va arribar a Sant Miquel el febrer d'aquest any.

Enyora molt el seu país, sobretot la seva iaia, però tot i així, s'està adaptant molt bé.

La nostra protagonista és il·lencuada en economia. Va treballar dos anys en el banc d'agricultura, que desgraciadament es va arruïnar i el seu expresident és l'actual president d'Ucraïna. En quedar-se sense feina va voler sortir a treballar fora del país, per tal de conèixer altres llocs.

Treballa fent neteja a les cases del poble de Sant Miquel, de Banyoles i fins fa poc, també, balxava dos dies a la setmana a Sant Celoni. De moment, per la seva feina, hi veu massa traves, per exemple: l'idioma, encara que parla i escriu molt bé el rus i l'ucraïnès, encara no domina prou el castellà ni el català; el teclat de l'ordinador és diferent i l'ha d'aprendre de nou. S'ha de treure el carnet de conduir... on vivia no el necessitava, hi havia bona combinació de transport públic, però a St. Miquel se li fa imprescindible per poder fer qualsevol cosa, treballar, anar a classes de català... ser un xic independent. També col·labora molt amb el seu marit, l'Anton Camprubí, en la venda i recollida de mel.

A la Larysa li agrada molt llegir llibres d'història i geografia, això sí, en ucraïnès. Una cosa que li ha cridat l'atenció és que aquí la gent va molt còmoda a l'hora de vestir-se. Al seu país les dones s'arreglen més, es pinten, es posen vestits, taons alts... Té un piló de roba a l'armari que no es posa mai.

Elisabet Saus i Sala

Les llegendes de la vall

EL JARDÍ DE BERTRÀ

Si anem cap a Falgons quan ja comencem la pujada, trobem un trencall cap a la dreta que ens porta a Mas Bertrà. És una casa molt antiga, alguna de les seves parets són del segle IX. I té una llegenda molt curiosa que tot seguit us explico.

Fa molt i molt de temps, quan encara en el castell de Falgons hi vivien el baró i la baronessa, un dia que el baró de Falgons tornava de les seves llargues estades a les croades, es va trobar a la baronessa fent-li el salt. El baró va enfilar-se en còlera i va desterrar la baronessa del castell per sempre més al Mas Bertrà perquè hi vivís la resta dels seus dies. I, com a càstig va posar-li la condició que conreés un jardí i cada dia de la seva vida dugués flors al castell.

Aquest jardí encara avui existeix al Mas Bertrà.
Elisabet Saus

Lloc on hi havia el jardí
(Foto: Elisabet Saus)

Racó literari

Sega a Falgons

Camí d'una altra sega
que un cop llesta hauré l'obra d'unir
de nou a la primera.
La copa del gran roure
té un cel d'estrelles noves.

25/04/05

Sega a Falgons II

Ah, primavera,
primavera antiga!
Primer ets alegre,
després agressiva
La terra s'alegra;
el cor s'alegra.
La terra fogosa
s'expandeix.
El cor s'ofega,
decandex.

02/05/05

Eduard Abellada

Seguint la presentació de cuineres i cuiners professionals de la Vall, aquesta vegada hem demanat a **José Antonio Márquez** que ens regali una recepta de les seves de bacallà. Pel nom potser no sabríem dir qui és, però tothom coneix ara **José Antonio, el portuguès de l'Arn**. Sí, des del mes de novembre del 2005, el restaurant L'Arn, a l'entrada de la Vall, té nova

direcció i és precisament un anterior restaurador que ja ens havia fet gaudir del bacallà cuinat al sistema del seu país, allà pels noranta. En José Antonio, enyorant-se de la casa i restaurant en què havia estat feliç, torna ara amb la seva nova família catalana per recuperar el bon nom que aquest establiment havia tingut.

BACALLÀ AMB SALSA DE CEPES

Ingredients per a 4 persones

4 lloms de bacallà
75 g de ceps secs
litre de crema de llet
farina
mantega
oli d'oliva
sal i pebre

Posarem els ceps a remullar amb la crema de llet a temperatura ambient durant 2 o 3 hores. Un cop la crema de llet estigui ben impregnada del color i del sabor dels ceps, la colarem i la reservarem a part. Ficarem a la paella una mica de mantega i la desfarem al foc, hi afegirem farina i ho remenarem amb la batidora com si volguéssim fer una beixamel. Després hi abocarem la crema de llet, lligarem la salsa, que no ha de quedar massa espessa, hi afegirem els bolets i ho rectifiquem de sal i pebre. D'altra banda, posarem una paella al foc i, amb oli ben calent, hi fregirem el bacallà, lleugerament enfarinat. Un cop cuit posarem cada tall en un plat i el cobrirem amb la salsa de ceps.

José Antonio Marquez

Passatemps

Per Àngels Navarro

**REPTES
D'AGUDESA
MENTAL**

La paraula més curta i la més llarga
Quina és la paraula més llarga que es pot escriure amb aquestes
lletres? I la més curta? Troba-les tenint en compte que les dues
són noves d'entrada.

Doble imatge Què hi diu aquí?

Nom amagat Com et dius?

**K
1000**

**CARNISSERIA
XARCUTERIA
FORMATGERIA**

joan i nuri

c/ PROGRÉS, 47 - TEL. 972 57 50 01
17820 BANYOLES

Diumenge 20 de novembre. 9è Homenatge a la gent gran. Organitzat per l'ajuntament de Sant Miquel de Campmajor. Va començar a 2/4 d'11 del matí amb una missa al Temple de Campmajor i seguidament, en el local del Sindicat, el Grup Terra Endins de Girona, va oferir una magnífica cantada d'Havaneres. En acabar es desplaçaren al restaurant La Masia de Porqueres on van ser obsequiats amb un succulent dinar de germanor. Al final de l'àpat van tallar el pastís en Xicu de Ca la Rossa, de 88 anys, i l'Angelina del Mas Colomé, de 84 anys. A més, els van regalar un obsequi en record de la diada, i el nou número de la revista Golany.

Tallant el pastís en el 9è Homenatge a la Vellesa

Divendres 25 de novembre. Sessió de Propostes de l'Agenda 21 Local a Sant Miquel de Campmajor. En el local del Sindicat, una vintena de persones van participar activament a donar la seva opinió i les seves propostes per tal de mantenir i millorar la qualitat de vida al nostre municipi, a partir d'unes accions suggerides per l'equip redactor de l'agenda 21. Al final, de totes les accions recollides, es van prioritzar les més necessàries que s'aniran explicant en futurs tallers.

Diumenge 27 de novembre. X Bikertrial Pla de l'Estany. Un any més es celebra el Campionat De Catalunya De Bikertrial, en diferents zones del Veïnat de Roca. Organitzat pel Club Bikertrial Garrotxa i l'ajuntament de Sant Miquel de Campmajor, aquest any van celebrar el desè aniversari, entre altres, amb una sèrie d'obsequis als millors classificats de cada categoria i als pitjors.

Dimarts 6 de desembre. Inauguració de l'exposició: "Andorra, El Cor dels Pirineus" de Lluís Roura. Una extensa exposició de més de seixanta quadres a l'oli, formava part del treball que el nostre pintor Lluís Roura va presentar a la galeria Art al Set d'Escaldes-Engordany d'Andorra. Un treball sobre Andorra on els seus pinzells van interpretar, amb vius colors, molts dels indrets més significatius i ben escollits de les set Parròquies del Principat. Acabada l'exposició, aquesta, va viatjar a Girona i es va poder veure a la Galeria d'art El Claustre, durant el mes de gener. A més, s'edità el llibre "Andorra, El Cor dels Pirineus", on s'hi reproduïen totes les pintures exposades i acompanyades amb text de l'escriptor: Antoni Morell a més de fotografies que testimonien el pas del temps en aquest petit País dels Pirineus.

Pintura d'Andorra, de Lluís Roura (portada del catàleg i del llibre)

Dimarts 13 de desembre, L'artista banyolí Lluís Güell va morir la nit de Santa Lúcia a l'edat de 60 anys. Vinculat al nostre poble per part dels seus pares, en Joan nascut a Cal Llo i la Dolors a Can Brugada, van viure llargues temporades a la casa del Camós de Falgons. Interessat pels actes culturals del nostre poble, a l'estiu de l'any 1995 va proposar la creació d'un nucli municipal de serveis, oci i esports per a tota la Vall de Campmajor, anomenat L'era de La Vall, en el lloc on ara hi ha la nova Plaça de les Escoles. També al mateix any, entre altres, va fer el magnífic disseny del cartell de Festa Major de Sant Miquel. Lluís Güell ja de molt jove va ser un creador nat, un artista avançat al seu temps, amb una obra que trencava esquemes però sempre lligada al servei del poble i al marge de mercats i galeries d'art. Té una important obra com a dibuixant, pintor i escultor, així com monuments com el que va erigir a Stuttgart l'any 1987 amb 10 tones de marbre. Creador de locals d'oci dels anys seixanta i setanta, ja desapareguts, com l'Envelat del Follet d'Olot, l'Esquinçat de Banyoles i el Saint-Trop de Lloret de Mar. Entre altres, es també autor del mundialment famós Cafè del Mar d'Eivissa. Va ser cofundador del grup Presència 63 a Banyoles i més tard es va integrar en el grup Tint-1. La seva obra, molta d'ella inèdita, es destinarà a una Fundació en procés de creació i el Museu d'art de Girona ja està preparant una exposició antològica per a l'any 2007. També, artísticament, va decorar i restaurar diverses esglésies, entre elles la de Sant Mori, quan tan sols tenia 18 anys, lloc on es va acollir la cerimònia del seu comiat. Descansi en pau.

L'artista Lluís Güell

Dissabte 17 de desembre sortida al cosmocaixa de Barcelona. Excursió organitzada per la Comissió de Cultura per a tots els nens i nenes censats al nostre municipi i menors de 16 anys. Un total de 21 persones entre petits i grans que els acompanyaven van passar un dia entretingut i a la vegada didàctic en les noves sales com el taller d'electricitat i el planetari.

El grup davant el Cosmocaixa de Barcelona

Dissabte 17 de desembre, sopar popular i Quina de Nadal. Organitzada pe l'U.E. Sant Miquel, es va celebrar en el local del Sindicat. Unes noranta persones hi van participar un any més per aquestes dates i es tornà a repetir el dia de Nadal a la tarda, amb una quina sola.

Dissabte 30 de desembre, Patge reial. Es presentà a la 1 del migdia en el local social del Sindicat, per recollir totes les cartes que els nens i nenes van escriure per als Reis.

Dijous 5 de gener de 2006. Cavalcada de Reis. Van arribar cap a les nou del vespre. Una gran gentada, entre petits i grans els esperava, amb els seus fanalets, davant del Sindicat. En arribar Ses Majestats, van ser rebuts cordialment pel Senyor Alcalde, en representació de la gent del poble i, tot seguit, dins el local Social, després d'un breu parlament, els Tres Reis van rebre personalment tots i cadascun dels nens i nenes que s'hi van presentar. Aquest any, com a novetat, portaven un nou i esplèndid camuatge ple a vessar de regals i diversos pendons per fer més solemne la seva presència.

Divendres 13 de gener. Segona sessió oberta sobre el Pla d'Ordenació Urbanístic Municipal. En el local del Sindicat, cap una trentena de persones van participar activament per donar la seva opinió sobre el **Creixement Urbanístic i Habitatge** en tot el terme de Sant Miquel de Campmajor, per així anar detallant quina pot ser la millor alternativa per al nostre municipi i poder aprovar l'esperat Pla.

Dijous 23 de febrer. Visita oficial del Conseller Sr. Joan Carretero a Sant Miquel. El conseller de Governació i Administracions Públiques de la Generalitat. **Sr. Joan Carretero** va ser cordialment rebut pel Sr. Alcalde i els Regidors del Consistori. Dins la Sala de Plens es van exposar els temes d'actualitat més importants i de cares al futur com són les infraestructures, el tema de l'aigua i l'habitatge, entre altres. En sortir, van mostrar-ll part de les

obres que s'estan duent a terme en aquests moments, com l'adequació del local del Sindicat i la pavimentació d'accés a la Plaça de les Escoles.

Dissabte 11 de març. IX Sardinada popular. Organitzada pels pares, mares, alumnes i mestres del CEIP Roqueta, es va celebrar en el local del Sindicat amb la participació d'unes cent persones. Després del sopar, i com cada any, els nens i nenes de l'escola van oferir una alegre representació de teatre amb l'obra: "La Rinxols d'Or i els tres ossets" i tot seguit ball amb "La camisa negra" que va fer ballar més d'un espectador. La segona tanda va ser per el Grup de Caramelles de Sant Miquel que, tot i tenir dues baixes, va fer una brillant actuació amb la interpretació de cinc cançons populars i conegudes. El sorteig d'una panera va posar punt i final a la sardinada d'enguany.

*El Sr. Joan Carretero a les dependències municipals de St. Miquel
(Foto: Joan Fort)*

Dissabte 15 i diumenge 16 d'abril. X Cantada de Caramelles i celebració del desè aniversari del Grup de Caramelles de St. Miquel. Un any més es va fer el recorregut a peu per diverses cases, enguany en el veïnat de Santa Quitèria. Com a novetat, es van estrenar dues Caramelles: "Goigs De Pasqua" i "La Pasqua", aquesta última creada per una persona del poble i amb la música del director del Grup, Gerard Capdevila. Al vespre es cantà davant del Sindicat, amb moltíssims oients que, en acabar, van ser convidats a un refrigeri dins el local social i a la vegada es podia veure, a través d'un DVD, el resum fotogràfic dels deu anys de caramelles al nostre poble. L'endemà, com de costum, es tomaren a cantar a la sortida de la missa de 2/4 d'11, davant l'església parroquial.

*Cantada general davant l'església de St. Miquel el dia 16 d'abril
(Foto: Esteve Estarriola)*

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

- **L'1 de desembre**, a l'edat de 92 anys, va morir NÚRIA MASEGÚ I TEIXIDOR. Era natural de Can Pere Pastor i vivia a Olot.
- **El 13 de desembre**, a l'edat de 60 anys, va morir LLUÍS GUÉLL I COMPTA. Era natural de Banyoles, va viure al Camós de Falgons i actualment residia a Begur.
- **El 22 de desembre**, va néixer l'OLAU PLANA I ESCAMILLA, fill de Jordi Plana i Brosa, de Can Rovira Petit, i d'Ester Escamilla i Miquel.
- **El 4 de febrer**, van celebrar les noces d'or en QUIMET PRATSEVALL i la LOLA BAHÍ de Can Guerra estats, a l'església de Santa Quitèria. Va acompanyar la missa el Cor Parroquial de Sant Miquel.
- **El 19 de febrer**, a l'edat de 90 anys, va morir MIQUEL COMPTA I JUANOLA. Era natural de la Miana, va viure a Can Brugada de Sant Miquel i actualment residia a Mata.
- **El 22 de febrer**, van celebrar els seixanta anys de casats en Francisco Roura i la Maria Vía de Ca la Rosca de Sant Miquel.
- **El 25 de març**, es van casar l'ARTUR TUBERT i LLENSA de Cal Ferrer i la VICTORIA ROCA i NIERGA. Viuen al costat de Cal Ferrer.
- **La Germana PILAR PUIGDEVALL**, nascuda a Cal Nen de Campmajor, ens fa saber que va celebrar els noranta anys, acompanyada dels seus familiars i Germanes de les Dominiques de l'Anunciata d'Anglès.

SOLUCIONS ALS PASSATEMPS

La paraula més curta
i la més llarga
Hipocòtams i ós

Doble imatge

LLIT

És un joc de doble imatge, si mires bé
els espais en blanc, podreu llegir
la paraula LLIT

Nom amagat

Camil

Telèfons

Ajuntament	972 57 46 28
Ambulatori	Banyoles 972 57 24 74
	Mieres 972 68 04 62
Ambulàcia	972 41 00 10
Ambulància (urgències)	061
Creu Roja	972 57 24 50
Emergències	085 6 112
Escola	972 57 59 24
Mossos d'Esquadra	088
Hostal (tel. públic)	972 57 07 12
Elèctrica Curós	(gratuit) 900 70 50 50
	(avaries 24 hores) 972 26 01 50

Horaris

Ajuntament:	Dilluns, dimarts, dimecres i divendres, de 10 a 2. Dijous tarda, de 5 a 2/4 de 8.
Metge:	Banyoles: dilluns, dimarts, dijous i divendres, de 2/4 de 9 a 11. Dimecres tarda, de 2/4 de 6 a 2/4 de 8.
Infermera:	Sant Miquel: dimarts, de 2/4 de 12 a 2/4 d'1.
Missa, estiu:	Sant Miquel: dissabtes a 2/4 de 9 del vespre. Falgons: l'últim dissabte de cada mes, a 2/4 de 9 del vespre.
TEISA:	Dimecres i dissabtes, a les 8 i a l'1.

finques banyoles

pg. de la indústria, 32 baixos
tel. 972 57 52 02 - fax 972 57 54 53
finquesbanyoles@teleline.es
17820 banyoles

**condueix
i gaudeix**

Motor Banyoles, S.L.

c/ Sant Mer, 28

17820 BANYOLES (Girona)

Telèfon 972 57 55 11

Fax 972 58 09 81